

'Hondenterreur in vrijstaat Sijtwendepark'

Een tranentrekkend verhaal ('Baasjes versus niet-baasjes', AD HC 4-7), dat volledig voorbijgaat aan wat er werkelijk plaatsvindt met betrekking tot het hondenprobleem.

Het probleem in het Sijtwendepark is ontstaan na de beslissing van de gemeente enkele jaren terug om loslopen toe te staan. Daarvoor was het een rustig park waar iedereen kon genieten. De beslissing om loslopen toe te staan had een aanzuigende werking. Honden-uitlaatserVICES en hondenbezitters tot diep uit Den Haag hebben het park ontdekt. Op pieken lopen er 30 honden los in het

park. Dit leidt tot een enorme overlast. Gillende baasjes omdat fikkie niet luistert. Voor duizenden euro's schade aan borders en gras. Voor de omwonenden is het geen pretje. De hondenbezitters aanspreken op het gedrag van hun hond is ook geen succes. Bedreigingen en gescheld weerhouden je daar wel van. Het park is een beetje een vrijstaat waar alles mag. De gemeente heeft meerdere avonden georganiseerd om te kijken of er een oplossing mogelijk is. De avonden werden voornamelijk bezocht door hondenuitlaatliefhebbers die elk voorstel van de gemeente over-

schreeuwden. Alternatieven werden weggehoond.

In het artikel wordt geschetst dat hen onrecht wordt aangedaan, maar ze hebben geen enkel begrip voor mensen die gewoon rustig van het park willen genieten zonder blaffende en agressieve honden. Aangellijnde honden zijn echt niet zielig. Het eens fraaie park Sijtwende is verworpen tot een hondenpark. Wij pleiten er dan ook voor de onzalige beslissing van enkele jaren geleden terug te draaien en een alternatieve losloopplek aan te wijzen, zodat iedereen weer van het park kan genieten.

Een omwonende van het Sijtwendepark